

bistandspolitik? Jeg synes snart, vi har snakket om det i årevis og sagt, at det var rigtigt, når vi skulle lave programmer for udviklingslandene, og hvad ved jeg, så skulle energien med ind. Men mig bekendt sker det ikke i særlig stort omfang endnu, og det må vel være muligt at sammenarbejde energiudviklingen i Danmark – bl.a. den alternative energiforskning osv. – og koble den sammen dér, hvor den måske har den største effekt, nemlig i brugen i en række mindre industrialiserede ulande. Kan vi ikke prøve at få energiministeren til at lægge et pres på udviklingsministeren for at få de her planer til at køre tættere sammen?

Da SF også skal have chancen i dag, kan jeg ikke lade være at sige, at CD's energipolitik i udgangspunktet er sort – det er jo det, SF plejer at sige – og den er sort, fordi vi faktisk er kultilhængere. CD er af den opfattelse, at det ville være vanvid at se bort fra den ressource, vi på energiområdet har i kullet.

Når man ser oversigter over, hvor mange ressourcer der er, så er det kul, der er mest af i verden. Er det 400 år frem eller sådan noget lignende, der er kul til? I stedet for at blive ved med at køre den linje, hvor man siger, at kul er sort og beskidt, det sviner, og det vil vi ikke have noget med at gøre, så mener jeg, at Danmark bør lægge sig i spidsen i rensningsteknologien, i kulforøgningen og i alle de forskellige teknologier, der kan være med til at gøre kulbrugen renere.

Men at afskrive kul – som nogle herinde vil, og SF vil jo afskrive det hele – som er dét, kraftværkerne reelt har lettest ved at omstille fra! Jeg tror, det var hr. Hansen-Nord, der tidligere meget rigtigt sagde: Hvad hjælper det, at vi indstiller vores energipolitik på naturgas – og hvad ved jeg – for så om 25-30 år at stå i den situation at skulle lave en total omstilling igen, fordi der ikke er mere tilbage? Så hellere også begynde at arbejde på det, der er vedvarende, eller i hvert fald er der 400 år frem; det mener vi er vigtigt at gøre. Det er grunden til, at vores melding omkring Avedøre 2 er positiv. Jeg er enig i alt det med høringer og alt det halløj, men vores grundsyn på Avedøre 2-værket er positivt.

Men hensyn til Nordsøen kan vi jo glæde os over, hvad der foregår derude. Jeg synes stadig væk, vi må glæde os over, at koncessionshaverne gør et godt stykke arbejde. Jeg er glad for, at der ved den fjerde udbudsrunde har vist sig så megen interesse; der er jo langt mere interesse for, hvad der skal foregå i Nordsøen, end vi kunne drømme om.

Men jeg vil godt ganske kort tage hul på den diskussion om CO₂'en, der kommer under det næste punkt. Altså, vi er så jublende lykkelige over, at vi nu er selvforsynende med gas og olie – ja, det er SF måske ikke, men så alle andre – og det er godt nok. Men det kræver jo altså en produktion derude. Det kræver for det første energi at holde den ved lige. For det andet bliver det, efterhånden som vi pumper op, sværere og sværere at få det op, og der skal også bruges mere og mere energi for at få tingene op. Derfor er det dødbringende for vores Nordsøpolitik, hvis der kobles for megen afgift og CO₂-bekæmpelse på det derude.

Det skal selvfølgelig være så effektivt som muligt, og det tror jeg bestemt også at de, der i virksomhederne skal kigge på omkostningerne, er indstillet på. Men at tro, at man kan fastholde dansk selvforsyning koblet sammen med, at det bliver sværere og sværere at få det sidste op og så samtidig tro, at man kan glæde sig over et voldsomt fald i CO₂-udslippet på offshoren ude i Nordsøen, det går ikke, og det hænger ikke sammen. Den melding vil jeg godt give allerede nu.

Jeg kan jo så i øvrigt glæde mig over, at vi forleden dag fik endnu en politisk bekræftelse fra ministeren – tak for den – om, at aftalen med A.P. Møller holder, og at man får seriøse forhandlinger og alt det der, for det bliver jo tættere og tættere på, at man er nødt til at starte dem, fordi der jo skal være en planlægningsfase og alt det her. Så Nordsøen ligger i god gænge.

Transportområdet vil jeg godt vende tilbage til under det næste punkt på dagsordenen og bare sige, at transportpolitik hænger sammen med arbejdsmarkedspolitik, da det hænger sammen med, om mennesker kan bevæge sig til og fra et arbejde, og fra hvor stor en afstand vi kan kræve at mennesker skal tage et arbejde. Men det vil jeg gøre meget mere ud af i næste runde, men det skal man altså lige tænke på, inden man, som nogle jo elsker herinde, begynder at snakke om de høje benzinafgifter.

Alt i alt er der en masse udfordringer i den kommende tid. Der er hele EU-liberaliseringen, som jeg mener vi skal være med i. Jeg mener, vi er nødt til at omstille en del af vores struktur herhjemme for at kunne leve op til den, og det får vi jo ganske travlt med at gøre.

Min slutbemærkning skal være, at efter CD's opfattelse skal energipolitikken støtte en vækst, den skal ikke blokere for en vækst; det er selvfølgelig den balance, vi skal lave både i den